

Forfatter: Lange, Julius Henrik

Titel: BREV TIL: Vedel, Valdemar FRA: Lange, Julius Henrik (1893-10-16)

Citation: Lange, Julius Henrik: "BREV TIL: Vedel, Valdemar FRA: Lange, Julius Henrik (1893-10-16)", i *Breve fra Julius Lange*, Nordiske Forlag, s. 297. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002320804-000-shoot-L0023208040000275.pdf> (tilgået 05. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Julius Lange

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Lange, Julius Henrik, *Breve fra Julius Lange*,

TIL SAMME.

Kbhvn., 16. okt. 1893.

Kære Dr. Vedel!

... Hvad mener De med, at man skal acceptere Kulturudviklingen? »Sluge den med Hud og Haar«? Nej, det mener De sikkert ikke. Men saa skal den altsaa udrenses, opmudres, beskæres — ikke saa lidt endda! Og i Kraft af hvad? Dog vel af Interesse for de oprindelige menneskelige Drivfjedre i den. Jeg maa vedgaa, at naar jeg talte om Kulturliv som Surrogativ, saa mente jeg Begrebet Surrogat i slet Betydning som en uvirkelig Erstatning for det virkelige (»Margarine« var et daarligt Exempel og faldt mig kun i Pennen, fordi det har faaet en vis typisk Værdi som Reklameord: hvis Margarine forresten har ligesaa megen Næringsværdi som Smør, saa kan Smørret for mig gerne gaa ad Helvede til). Jeg, der blandt alle Kunster foretrækker og forholder mig nærmest til Billedhuggerkunsten, har ogsaa tilegnet mig denne Kunsts Dyrkelse af det nøgne Menneske; og De maa indrømme, at Skulpturen ved denne Kultus netop er Filosofien blandt Kunsterne. Den ypperste Kunsts (Grækernes, Michelangelos, Revolutionstidens) Betydning ligger i dens Anvisning paa det nøgne Menneske, det vil sige: at Kulturen er højest, hvor den negerer sig selv. Hvis den ikke holder sig saa tæt som muligt til Elementerne : Liv (Blod), Død, mister den sin Springkraft og bliver »akademisk«. »Blut ist ein ganz besonderer Saft«, staar der i Faust, og det er sandt: Blod er Blod og kan ikke omsættes i andre s. 298 Materier. Hvorfor skal det være »sentimentalt« at proklamere det oprindelige som — det egentlige? Jeg mener virkelig, at det oprindelige altid er det egentlige ved Tingene.

Jeg siger ikke alt dette for at disputere, men fordi det virkelig er den Erfaring, jeg har høstet af Livet.

Jeg mener ogsaa, at vi skulle gøre Aftaler om at træffe hinanden, da vi ellers kunne gaa fejl af hinanden, eller den ene træffe den anden optagen af nødvendige göre-mål. Men vær bare overbevist om, at jeg er taknemlig for Besøgene!

Venlige Hilsener.

Deres

Jul. Lange.